

Oz Büyücüsü

L. Frank Baum

*L. Frank Baum'un aynı adlı eserinden Maria Seidemann
tarafından kısaltılarak kaleme alınmıştır.*

Resimleyen: Christiane Hansen

Çeviren: Saadet Bağçacı

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2024

ÇOCUK KLASİKLERİ: OZ BÜYÜCÜSÜ

L. Frank Baum

Özgün adı: Der Zauberer von Oz

ISBN: 978-605-188-742-5

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 49238

MATBAA SERTİFİKA NO: 51888

© 2018 Arena Verlag GmbH, Würzburg, Almanya. <http://www.arena-verlag.de>

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, AnatoliaLit Agency aracılığıyla
Arena Verlag GmbH'den alınmış olup Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Nurten Hatırnaz

Çeviren: Saadet Bağçacı

Grafik tasarım: Erbil Kargı

Baskı: **Anıt Ofset Matbaacılık ve Ambalaj San. Tic. Ltd. Şti.**

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi Kat: 3 1-ND-19

Topkapı - İstanbul

Cilt: Buluş Mücellit, İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69

Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

İÇİNDEKİLER

Hortum	5
Üç Yeni Arkadaş	13
Zümrüt Kent Yolunda	23
Oz Büyücüsü	31
Batının Kötü Cadısı'nın Yanında	37
Sihirli Kep	47
Hepsi Göz Boyama	55
Hayvanların Kralı	65
Dorothy Eve Dönüyor	73

Hortum

Evvel zaman içinde Dorothy adında bir kız varmış. Dorothy, ailesiyle birlikte Amerika'nın ortalarında, küçük bir çiftlikte yaşıyormuş. Çevresi tarlalarla, otlaklarla çevrili bir yerde, tahta bir kulübede yaşıyorlarmış. Tarlaların ardında uçsuz bucaksız yemyeşil otlarla kaplı çayırlar uzanıyormuş.

Günlerden bir gün Dorothy'nin annesiyle babası tarlada çalışırken gökyüzüne bakan babası, büyük bir hızla onlara doğru gelen kapkaranlık bulutları göstererek eşine, "Fırtına geliyor!" diye seslendi.

Karısı telaşla, "Hortum!" diye bağırdı. "Dorothy, hemen eve!"

Annesiyle babası hayvanları ahıra sokmak için otlığa koşarken Dorothy de köpeği Toto'ya ıslık çalıp eve girdi.

Açık arazideki çiftliklerde yaşayan her çocuk fırtınada neler yapılması gerektiğini bilirdi. Dorothy aceleyle tahta panjurları kapadı, demir çubuklarla kilitleyerek güvence altına aldı. Ocaktaki ateşi söndürerek bodruma açılan ağır kapağı kaldırdı. Büyük fırtınalarda en emniyetli yer bodrumlardı. Daha o bunları yaparken camlar zangırdamaya başlamıştı. Rüzgârın ürkütücü homurtusu bacadan içeri giriyordu.

Toto ile bodruma inmeden korkunç bir olay oldu. Döne döne üstlerine gelen hortum evi bir kibrit kutusu gibi topraktan sökerek havaya kaldırdı. Dorothy son anda bir çıkıntıya tutunabildi. Ev dalgaların arasındaymışçasına sallanıyor, havada alçalıp yükseliyordu. O kadar hızlı dönüyordu ki kızın midesi bulandı. Kapı yerinden kopmuştu, Dorothy altında uzanan çayırları görebiliyordu. Ev korkutucu bir yükseklikteydi. Bulutlar devasa koyunlar gibi hızla kapının önünden geçiyordu. Sonra etraf karardı ve Dorothy hiçbir şey göremez oldu.

Gözünü açtığı anda ev yine yerdeydi. Gerçi ev demeye bin şahit isterdi çünkü pencereleri ve kapıları kopmuş, duvarları yarılmış, çatısı uçmuştu.

Dorothy dikkatle üstünü başını kontrol etti. Neyse ki yaralanmamıştı. Sonra annesiyle babasını aramak için ayağa fırladı. Ancak daha dışarı çıkamadan, gözü pencere boşluğundan dışarıya ilişince nefesi kesildi. Çiftlik yok olmuştu! Her an dağılıp yıkılacakmış gibi duran evin çevresinde ona tümüyle yabancı topraklar vardı. Az ileride bir köy görünüyordu. Bütün binalarda kapı ve pencereler maviye boyanmıştı. İlk bakışta çok dostça ve rahat bir etki yaratmasına karşın Dorothy korkuyordu.

Tam o sırada tanıdık bir havlama duyuldu. Büyük bir rahatlama hisseden kızcağız, “Toto!” diye bağırdı. En azından köpeği yanındaydı! “Toto! Nereye geldik biz?”

Köy evlerinden dışarı çıkan insanlar koşarak yanlarına geldiler. Gökyüzünden eviyle birlikte çayırın orta yerine inen kızı meraklı bakışlarla seyrediyorlardı.

“Neredeyim ben?” diye sordu Dorothy. Hâlâ başı dönüyordu.

“Mavi Doğu Ülkesi’ndesin,” diye yanıt verdi mavi giyimli insanlar, dostça bir tavırla. “Sana çok teşekkür ederiz güçlü büyücü!”

“Ben büyücü değilim! Benim adım Dorothy.”

İnsanlar şaşkın şaşkın fısıldaştılar. Bembeyaz, yıldızlı bir pelerin giymiş, yaşlı bir kadın birkaç adım öne çıkarak, “Büyücü olmasan bile doğaüstü güçlerin olduğu kesin Dorothy,” dedi. “Çünkü güzel ülkemizi ezen Doğunun Kötü Cadısı’nı öldürdün!”

Dorothy korkuyla irkilerek, “Ben mi?” diye atıldı. “Ben birini mi öldürdüm? İsteyerek olmadı ki...”

Yaşlı kadın, “Belki öyledir ama evin tam da daha önce kötü cadının evi olan yere indi. Ondan geriye gümüş ayakkabıları dışında hiçbir şey kalmadı!” Ayakkabıları Dorothy’ye uzatan kadın, “Bunlar artık senin Dorothy!” dedi. “Sana teşekkür borçluyuz.”

“Anlayamıyorum,” diye mırıldandı Dorothy. “Ben buraya yanlışlıkla geldim, isteyerek değil. Fırtına sırasında bir hortum evimizi kaldırıp buraya fırlattı. Ben şimdi eve nasıl döneceğim? Otlakların içinde küçük bir çiftlikti.”

İnsanlar yine baş başa verip fısıldaştıktan sonra yine aynı yaşlı kadın, “Biz otlığı bilmiyoruz,” dedi. “Sen şu anda Oz Ülkesi’ndesin. Bu ülke dört krallıktan oluşur.